

שאלות ותשובות לשיון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לג עמוד א

- א] האם המועל במזיד חייב מיתה בידי שמים, ומניין ?
- ב] כיצד המתעסק במעילה חמורה יותר מן המתעסק במלאכת שבת ?
- ג] הפריש תרומה בפסח מתבואה שהחמיצה, האם היא קדושה ?
- ד] האם תורמים מפירות טמאים על פירות טהורים ?

- א] רבי: חייב. ונלמד בגזירה שוה "חטא חטא" מתרומה שהיא במיתה. לרבה ורב ששת: מכאן ששיעור מעילה בכזית, כשם שתרומה בכזית. לרב פפא: מכאן ששיעור מעילה בפרוטה [וכאבא שאול], כשם שתרומה בפרוטה. חכמים: פטור ממיתה, וישנו באזהרה. ונלמד בגזירה שוה "חטא חטא" מאזהרת תרומה. אך אין למדים שחייב מיתה כבתרומה, ששם נאמר "ומתו בו" למיעוט.
- ב] מר בריה דרבנא: נתכוון לחתנך תלוש וחתך מחובר, פטור מחטאת. אך נתכוון להתחמם בגיזי חולין והתחמם במקומם בגיזי עולה, מעל. רב נחמן בר יצחק: נתכוון להגביה תלוש וחתך מחובר, פטור מחטאת. אך הושיט ידו ליטול חפץ וסך ידו בלא כונה בשמן של קודש, מעל.
- ג] רב נחמן בר יצחק: החמיצה בעודה מחוברת לקרקע ונתלשה בפסח, אינה קדושה. כי מעולם לא היתה ראויה לאכילה, ונאמר "תתן לו" לאכילה ולא להסקה. רב הונא בריה דרב יהושע: אפילו אם החמיצה לאחר שנתלשה אינה קדושה. שנאמר "ראשית דגנך", ומשמע ששייריה ניכרים ומותרים לישראל. ושיירי תרומת חמץ אינם ניכרים, שהרי אסורים באכילה משום איסור חמץ.
- ד] לכתחילה: אין תורמים מפני שמפסיד את הכהן. בדיעבד: בשוגג תרומתו תרומה, הואיל והיו ראויים להיות תרומה עד שנטמא.